

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Kongen opnaae Snee-hviid Alder

Citation: Stub, Ambrosius: "Kongen opnaae Snee-hviid Alder", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 37. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub02val-shoot-workid58460/facsimile.pdf> (tilgået 03. december 2021)

Anvendt udgave: Digte

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Kongen opnaae Snee-hviid Alder

I.

Aria

Under egen Melodie.

- ³ Kongen opnaae Snee-hviid Alder!
Thronen staae, til Verden falder!
Kronen blive Sønne Arv!
Sværdet hviile! Pennen striide!
Ploven gaae og Kjølen gliide!
- ¹⁰ O! saa fremmes hver Mands Tarv.
O! saa fremmes hver Mands Tarv.

II.

Et Patriotisk Ynske

- Kongen opnaae hvide Alder,
Thronen staae til Verden falder,
⁵ Kronen blive Sønne Arv.
Pennen gaae og Ploven glide,
Sværdet staae og Kølen skride,
Saa forfremmes Danmarks Tarv.

[84.] I. A: Chr. Stub 1780 (Nr. 60) S. 115. B: Arier og Sange II 1777 Nr. 266. C: Ny kgl. Sml. 517, 8° Nr. 94 S. 184. D: Thott 473, 8° Nr. 117.
II. A: Oecon. Magazin 1757. – *Litt.*: Batfod III Nr. 57; A. D. Jørgensen S. 499; Vilh. Andersen S. 217–18; Severinsen: Danske Studier 1922 S. 75; Ad. Clément: Danske Studier 1922 S. 178; Brix: Ambr. Stub S. 85; Fonsmark Nr. 57. – Jf. Indl. S. 41.
I. 3–4 Arie.. Melodie] *mgf.* B-D. 8 striide] skriide AD. 10 O.. fremmes] Saa forfremmes BC. 11 O.. Tatr] *mgf.* B-D.

Da mangel har forvoldt

- Da mangel har forvoldt, Clienten ey betaler,
Hvad skyldighed og skick paa Nye Aars dag befaler;
Saa bør hans Villighed dog komme trøstig frem,
5 Skjønndt gaven icke er anseelig og beqvem.
Du fattig Blad Papier! O lad din Ringhed melde;
Thi ald din Hvidhed kand mod Snee sig intet gielde,
Men vær et blot Beviis at giengields pligt og baand
Er lagt mig ævig paa af Fromheds Englehaand.
10 Du slette Sucker klod har ingen Ting at sige;
Du maa med Billighed den søde Tunge vige
Men siig, jeg Skjønner paa hvert Maaltids qvægsom stund
Og smelt ærbødigst hen i Fromheds Engle-Mund.
Du ringe Almanach er intet værd at regne,
15 Men meld, at sidste Aar skal mindes alle Vegne.
Forlang et naade-rum hos Dyden og forbliv
Et tegn paa Tidens gang for Fromheds Engle-liv
Og ligesom jeg selv i Verden ey forgietter,
At Livets blide Dag har mørcke, bittre Nætter,
20 Saa svarer dette Suck, som nu fra hiertet gaar,
Gid Fromheds Engel her maa leve mange Aar!

[85.] *A:* Ribe (Nr. 1). – *Litt.:* Kinch S. 7; Barfod IV og V Nr. 68; Brix: Danske Digtere S. 127–28; Brix: Ambr. Stub: S. 156–57; Fonsmark Nr. 105. – Digtet maa formodes at være en Slags Betaling og Svar paa en Regning og er snarest henvendt til Else Maria Nymanns, som til Stubs